

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2015. november 04. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. február hó 04. napján nyilvánosan kihirdetett **7.B.721/2014/31.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A testi épség elleni bűncselekmény jogszabályi hivatkozását **kiegészíti a (3) bekezdéssel.**

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.345/2014/2-8. tétel alatti bűnjelek és a bírói letétként kezelt készpénz lefoglalását tekinti megszüntetettnek, azzal, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlottnak kiadni rendelt összesen 6.050,- (Hatezer-ötven) forintot a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Kötelezi I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat az első fokú eljárásban felmerült további 19.050,- (Tizenkilencezer-ötven) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 6.350,- (Hatezer-háromszázötven) forint megfizetésére az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Megállapítja, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: **[személyazonosító igazolvány szám].**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett (életveszélyt okozó) testi sértés büntette kísérletében és a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő kifosztás büntettében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8)

bekezdés 1. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett (életveszélyt okozó) testi sértés bűntette kísérletében állapította meg, ezért 2 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztést mindkét vádlott vonatkozásában börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Mindkét vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.345/2014/1. tételszám alatt kezelt négy darab fadarabot elkobozta, a 2-12. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette, a 2., 3., 4., 5. tételszám alatti ruhaneműket, valamint a bírói letétként kezelt összesen 6.050,- forint készpénzt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak, a 6., 7., 8. tételszám alatti ruhaneműket I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak rendelte kiadni.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat 90.490,- forint, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat 3.810,- forint, a vádlottakat egyetemlegesen 180.200,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése,

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen téves minősítés miatt, eltérő minősítés megállapítása, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.395/2014/7-II. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta annak észrevételezése mellett, hogy a testi épség elleni bűncselekmény kísérletének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 10. § (1) bekezdése, továbbá, hogy az első fokú ítélet indokolása nem tartalmazza a középérték tartamát, ami I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében 7, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében 5 év szabadságvesztés. Erre tekintettel az ügyészi álláspont szerint a kiszabott főbüntetések inkább enyhének, mint súlyosnak tekinthetők. Az ügyész bejelentette, hogy a fellebbezési nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a testi épség elleni és a vagyoni elleni bűncselekmény elkövetését a védenec terhére megállapította. A védő a testi épség elleni bűncselekményt illetően arra hivatkozott, hogy az I. rendű vádlott jogos védelmi helyzetben cselekedett, hiszen a sértett késsel támadt a II. rendű vádlottra, és az I. rendű vádlott a késnek a sértett kezéből való kirúgásával ezt a támadást háritotta el. Az I. rendű vádlott a sértettet egyéb módon nem bántalmazta. A védő hivatkozott arra is, hogy bár a sértett tagadta azt, hogy kés lett volna nála, ezt a tanúk egybehangzóan megcáfolták.

A kifosztás büntetével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a védenec nem tudta kinek a tulajdona a telefon, és az eljárás során az sem volt megállapítható, az miként került ki a sértett birtokából.

Ezért az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt emelt vád alól bűncselekmény, a

kifosztás büntette esetében pedig bizonyíték hiánya okából kérte védencc felmentését.

Az enyhítésre irányuló fellebbezéssel kapcsolatosan indítványozta nyomatékos enyhítő körülményként értékelni a vádlott büntetlen előéletét, az időmúlást, és a sértetti közrehatást.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője a bűncselekmény minősítésének megváltoztatására és a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését akként módosította, hogy álláspontja szerint az első fokú ítélet tényállása megalapozatlan, mert az hiányos, de az kiegészíthető a jogi indokolásban írtakkal. Indítványozta annak tényállásba történő átemelését, hogy a faléc és a Nike sportcipő alkalmas volt akár életveszélyes sérülés okozására is (első fokú ítélet 10. oldal). E körben a védő hivatkozott (szakértő neve) igazságügyi orvosszakértő által előadottakra, illetve orvosszakértői véleményében írtakra. A védő indítványozta annak tényállásban történő megállapítását is, hogy a falécet a sértett bántalmazásakor I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott használta, a Nike sportcipőt pedig az I. rendű vádlott viselte.

Álláspontja szerint az így kiegészített tényállásra figyelemmel eltérően minősíthető védencc, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekménye. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott ügynevezett mennyiségi túllépésben volt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotthoz képest, és ez egyértelműen megállapítható a rendelkezésre álló iratok alapján. Erre figyelemmel védencc cselekménye súlyos testi sértés büntettének minősül, ezért indokolt a büntetés lényeges enyhítése.

A védői álláspont szerint amennyiben a másodfokú bíróság nem fogadja el a fellebbezésében foglaltakat, a büntetés enyhítése ebben az esetben is indokolt.

A vádlottak mindenben csatlakoztak védőikhez, egyúttal személyi körülményeikre nyilatkoztak.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket minden irányban alaptalanoknak ítélte.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, beszerezte valamennyi, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékot. A bizonyítékok körültekintő, részletes vizsgálata alapján azok egyenkénti és összességükben történt mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, amit a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az iratok tartalma és a vádlottak fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a következők szerint tartotta szükségesnek kiegészíteni, illetőleg helyesbíteni:

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott jelenleg [település megnevezése]-n a **[gazdasági társaság megnevezése]**-nél dolgozik asztalosként, havi 160.000-170.000,- forint a jövedelme.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott (név) vállalkozónál kőművesként áll alkalmazásban.

Mellőzi az első fokú ítélet 5. oldal 2. és 3. bekezdéséből a „nem” tagadó szót, hiszen mindkét vádlott fizikai munkát végez.

A 17. oldal 5. bekezdéséből a tényállásba utalja azt, hogy a sértettnél maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás nem alakult ki, és ez a későbbiek során sem várható.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, az az előbb írt kiegészítésekkel, helyesbítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírálat során.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott felmentésére, jogos védelmi helyzet megállapítására irányuló fellebbezés szerint a sértett, miután elhagyta az együtt italozó társaságot, ahol korábban agresszív magatartást tanúsított és a késsel hadonászott, a társaságtól kissé távolabb, a (sugárút megnevezése)-n a kését ismét elővette, és ezzel II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottra támadt. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott fellépésével ezt a támadást háritotta el. E védekezés alapja nyilvánvalóan az volt, hogy a közös italozásnál a sértett volt az, aki egy szűrőeszközt elővéve azzal hadonászott. Ezt a sértett tagadó vallomásával szemben az elsőfokú bíróság az egybehangzó tanúvallomásokra figyelemmel iratszerűen állapította meg. Ezek a vallomások bár kést említenek, ennek léte azonban az eljárás során nem nyert bizonyítást, így ítéleti bizonyossággal csak az volt megállapítható, hogy a sértettnél valamilyen szűrő eszköz volt.

A tanúvallomások szerint azonban a sértett egyedül hagyta el a helyszínt, majd később követte őt I.rendű vádlott neve I. és II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott. A kés másodszori elővételét látszólag alátámasztotta II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott vallomása is, amikor a sértettel történt szembesítése során arra hivatkozott, hogy a sértett a kést nem csak a padoknál, hanem az (utca neve)-ben is elővette.

A 2014. május 28.-i gyanúsítotti kihallgatásakor, már a szembesítést követően erre nem hivatkozott, akként vallott, hogy a sértett bántalmazását két arculütéssel ő kezdte, és azt I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott folytatta a léccel.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével vetette el I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottnak a jogos védelem megállapítását célzó védekezését, vagyis azt, hogy pusztán II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmében bántalmazta a sértettet.

A bizonyítékok mérlegelése az elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség a bizonyítékok eltérő mérlegelésére, ezért az ezt támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság a kifosztást illetően is a bizonyítékok iratszerű és a logika szabályainak megfelelő mérlegelésével állapította meg a tényállást. A tanúvallomások egybehangzóak voltak a tekintetben, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott dicsekedve mutatta előttük a sértett cigarettáját, illetve a felhívott sértetti telefon az I. rendű vádlottnál szólt meg.

Ezáltal a kifosztás büntette vonatkozásában is alaptalannak bizonyult a felmentésre irányuló fellebbezés.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmében bejelentett, a testi épség elleni bűncselekmény eltérő minősítésére irányuló fellebbezés azon alapult, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható az, hogy melyik vádlott okozta a sértettnak az akár az életveszélyes eredmény előidézésére is alkalmas sérüléseket.

Nem vitás, hogy az iratokból megállapítható, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott viselte a Nike sportcipőt, amelyről a szakértői véleményt azt a leírást adta, hogy bakancsszerű keménységgel rendelkezik a talpak élénél és hegyénél, ezáltal a sportcipő alkalmas akár életveszélyes sérülés okozására is. A vádlottak által sem vitatottan a lécet I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott használta, a Nike sportcipőt az I. rendű vádlott viselte, míg II.rendű vádlott neve II. rendű vádlotton Apolló márkájú, puhább műanyagú sportcipő volt.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az azonban kétség kívül megállapítható, hogy a vádlottak testi sérülés okozására irányuló egyenes szándékkal, szándékegységben bántalmazták a sértettet. Ennek során mindkét vádlott ököllel is megütötte a sértettet, a már földön fekvő sértettet többször megrúgták, illetve ököllel ütötték. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott a léccel mindaddig bántalmazta a sértettet, amíg az darabjaira nem törött.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy társtettesként felelnek az elkövetők az eredményért, ha a sértettet egymás tevékenységéről tudva, akarategységben közösen bántalmazzák. Nincs jelentősége, hogy a több elkövető közül a súlyos sérülést ténylegesen ki okozta, a bekövetkezett eredményre figyelemmel kell a büntetőjogi felelősségüket megállapítani (BH 2007.71.). Tártettes az is, aki felismerve társa szándékát, vele akarategységben, egymás tevékenységét kölcsönösen kiegészítve vesz részt a bűncselekmény elkövetésében (BH 2010.172.). Ezáltal a társtetesség megállapításának nem előfeltétele, hogy valamennyi elkövető magatartása alkalmas legyen az eredmény közvetlen előidézésére. Az szükséges, hogy egymás tevékenységéről tudva szándékegységben, közösen bántalmazzák a sértettet, és közben mindegyikük tudata átfogja azt, hogy magatartásuk eredményeként a sértett akár életveszélyes sérüléseket is szenvedhet, de eziránt közömbösek maradnak, vagyis az eredményre legalább az eshetőleges szándékuk kiterjed.

Mindezekre tekintettel II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmében a cselekményének súlyos testi sértés büntettekénti minősítésére irányuló fellebbezést is alaptalannak találta a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból tehát helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és a bűncselekményeket is helyesen minősítette, de a testi épség elleni bűncselekmény minősítésénél elmulasztotta felhívni a Btk. 164. § (3) bekezdését, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta. E bekezdés megjelölését az teszi szükségessé, hogy a jogalkotó a testi épség két alapesetét különbözteti meg, és a minősített eseteknél is utalni kell arra, hogy a cselekmény mely alapeset vonatkozásában valósult meg.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a kísérlet jogszabályi alapját is pontatlanul jelölte meg az elsőfokú bíróság, mert az helyesen a Btk. 10. § (1) bekezdése.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében mellőzte annak enyhítő körülménykénti értékelését, hogy büntetlen előéletű. Az elsőfokú bíróság az iratoknak megfelelően állapította meg azt, hogy a II. rendű vádlottat korábban magánokirat-hamisítás vétsége miatt próbára bocsátotta a bíróság. Ezért II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnál az ítéletábra súlyosító körülményként értékelte, hogy az ítéletben elbíralt bűncselekményét nem sokkal a próbaidő letelte után követte el. Mindkét vádlott esetében további nyomatékos súlyosító körülményként vette figyelembe azt a rendkívüli brutalitást, amely az elkövetést jellemezte. Az életveszélyt okozó testi sértés bünteténél a jogalkotó további minősítő körülményként nem határozza meg a különös kegyetlenséggel elkövetést, de az ítéletábra megállapította, hogy a vádlottak által megvalósított elkövetési mód ennek megfelelt.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott ugyan arra, hogy a középértéktől mindkét vádlott javára eltért (alászállt), a középérték tartamát azonban nem határozta meg. Ezért az ítéletábra az első fokú ítélet indokolását a következőkkel egészítette ki:

A Btk. 164. § (8) bekezdése szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntette 2-8 évig, a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kifosztás büntette 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A

halmazati szabályokra figyelemmel I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott esetében a 2-12 évig terjedő szabadságvesztés középértéke 7 év, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott esetében a 2-8 évig terjedő szabadságvesztés középértéke 5 év.

Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében a középértéktől a javukra jelentősen eltért, és figyelemmel a bűncselekmény elkövetési módjára, a számba vett súlyosító körülményekre, az ítélet tábla osztotta a fellebbezési ügyészség álláspontját abban, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama mindkét vádlott esetében inkább enyhének, nem pedig súlyosnak tekinthető. Ebből viszont az is következik, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés enyhítésére egyik vádlott esetében sem látott indokot.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A vádlottakat a bűncselekmény jellegére, elkövetési körülményeire, az abban megnyilvánuló brutalitásra, és ezen keresztül a vádlottak személyiségére figyelemmel indokoltan és arányosan tiltotta el a közügyek gyakorlásától is.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a bűnjelek vonatkozásában pontatlanul jelölte meg azok tételszámát. A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala 2-8. tételszám alatt bevételezte a vádlottaktól lefoglalt ruházatot, a vádirat benyújtását megelőzően 9-12. tételszám alatt nyilvántartott készpénz bírói letétbe került. Ezért az ítélet tábla a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.345/2014/2-8. tétel alatti bűnjelek és a külön bírói letétként kezelt készpénz lefoglalását tekinti megszüntetettnek azzal, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottnak kiadni rendelt összesen 6.050,- forintot a Be. 157. § (1) bekezdése alapján a bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

Az elsőfokú bíróság hivatalos feljegyzésében nyomban az ítélet kihirdetését követően rögzítette, hogy elmulasztott rendelkezni I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott kirendelt védője díjának megállapításáról. A Szegedi Törvényszék 7.B.721/2014/37. sorszámu, 2015. június 5. napján kelt és augusztus 17. napján jogerős végzésével a védő részére 19.050,- forint védői díjat állapított meg, és azt a költségjegyzék 12. tételszáma alatt bevezette. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdése alapján I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült további 19.050,- forint bűnügyi költség megfizetésére is.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket minden irányban alaptalannak találta, de az első fokú ítéletet hivatalból felülbírálván, azt a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésére is - kötelezte a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott személyazonosító igazolványa alapján megállapította annak számát.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2015. november hó 4.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja, előadó

Sefta Márta dr. sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.273/2015/5. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.721/2014/31. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2015. november 4.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke